

Panorama internacional

Les democràcies reaccionen

Editorial

Els esdeveniments internacionals i la confiança

Per RAFAEL PORTAS

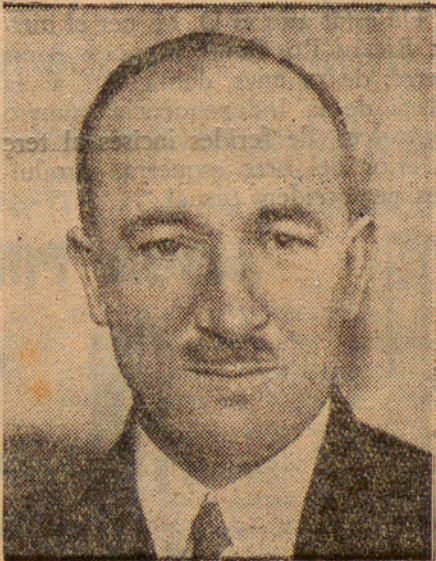
Les informacions de les darreres hores, captades al vol de les difusions oficieuses d'emissores estrangeres de primera fila i de la premsa internacional, ens han pintat la situació com extremadament delicada.

Europa ha estat a un dia de la conflagració general. Mai, com dissabte passat, les potències no havien arribat tan a prop del conflicte europeu. El punt central de perturbació ha estat i és encara en aquest precís moment, Txecoslovàquia.

Què havia passat?

El dictador alemany, continuant el pla preconcebut de restablir la unitat alemanya que desfeu el tractat de Versalles, havia organitzat un focus de perturbació europea a Txecoslovàquia, que partint del problema de la minoria sudeta, servís de trampolí per a facilitar una segona edició de la invasió austríaca.

Londres i París havien donat a Praga seguretat de protecció, mentre aquesta darrera busqués una solució pacífica al conflicte, mantingués l'ordre a l'interior i donés a l'exterior la sensació de que la República txeca era mestressa dels seus destins.

BENES

Txecoslovàquia tenia anunciades per aahir, diumenge, unes eleccions, les quals baviem de constituir per a Berlín el "leit motiv" de la seva intervenció, aprofitant disturbis estudiats que els individus de raça alemanya estaven encarregats de provocar.

Berlín executà divendres determinats moviments de tropes al llarg de la frontera txeca. Praga respongué immediatament reforçant les guarnicions frontereres amb Alemanya i Polònia i cridant, simultàniament, les tropes reservistes necessàries per a qualsevol eventualitat. D'aquesta forma Europa tingué notícia de que després d'Espanya i Xina existia un altre país disposat a defensar la seva independència nacional.

Sincrònicament amb aquests fets, eren preses a l'interior mesures d'ordre que baviem de garantir

—llevat de 77 localitats on els partits s'havien entès per a elegir una llista única — la lliure expressió del sufragi ciutadà. Els autos blindats i carros d'assalt circularen per les principals localitats i els sudetes que s'havien calçat amb mitjons blancs per a distingir-se dels altres, cuitaven a posar-se'ls de color per a pasar desapercebuts.

Les agències de propaganda ferroviària alemanyes, que a pre- text d'influir prop dels turistes per a llur captació, havien camuflat la penetració nazi a base d'uns cartells que deien "Alemanya us espera", cuitaven a retirar-los.

El poble, representat pels militants de tots els partits no infectats d'influència alemanya, es posaren al costat del Govern i al costat de la tropa i garantíen l'ordre i guardà mancomunadament els edificis públics.

L'ordre fou perfecte. El poble votà rodejat de totes les garanties. Mai cap poble havia votat com aahir, diumenge, votà el poble txec, perquè si bé és veritat que el seu Govern assegurà degudament i complida la tranquil·litat de fronteres endins, els padrins d'aquest poble vèllaren fronteres enfora per la seva integritat.

La diada d'ahir constituí la jornada més densa en activitat diplomàtica internacional. Mentre Chamberlain retornava fulminantment a Londres interrompent el seu "week end" i reunia — cosa mai vista a Anglaterra — el seu Govern en diumenge, els alts funcionaris del Foreign Office i de l'Almirallat anglès eren a llurs llocs de treball preparats a tota eventualitat. Mentrestant, Halifax a Londres i els ambaixadors anglesos a París, Berlín, Varsòvia i Praga actuaven en plena activitat.

L'actitud de França semblà gris en aquesta memorable jornada i és que molts ignoren que en el cas concret de la seguretat txecoslovaca el pacte anglo-francès atribueix als anglesos tota la iniciativa en cas de conflicte vis a vis amb Alemanya, com és molt probable — i després del discurs de Gènova els fets semblen demostrar-ho — que el mateix pacte confereix als francesos la iniciativa de destorbar la ingerència italiana en els afers d'Espanya.

Segons el corresponent del "Times" a Berlín, l'ambaixador anglès arribà fins al punt d'indicar a Hitler que no podia convenir al Reich en aquests moments difícils, cometre el mateix error que cometé Alemanya en 1914 quan s'equívocà lamentablement sobre l'actitud que prendria Anglaterra en cas de conflicte armat.

La situació en el moment que escrivim encara és confusa, sobretot quan es tracta de notícies de procedència alemanya. Però l'energia que ha caracteritzat la jornada d'ahir diumenge de l costat del grup de nacions demòcrates,

sembla haver produït una "detente" que podria revestir caràcters més permanents, i, singularment, podria influenciar d'una manera directa la manca de claredat que fins avui dominava l'ambient que rodeja el conflicte peninsular.

No cal descuidar que cada dia que passa, la nostra guerra d'independència nacional pren un caràcter més típicament europeu, sobretot a mesura que l'atmosfera interior de la República espanyola esdevé més diàfana i per tant més fàcil d'ésser copsada en la seva justa valor.

El fet txec ens ha demostrat de quina manera parlen les potències, quan els problemes tenen una claredat meridiana i poden entrar en l'òrbita internacional amb les banderes desplegadas.

Molts ingenus, havien cregut en la força dels països totalitaris. Les escomeses de nacions com Alemanya només tenen una possibilitat d'èxit en fets d'armes ràpids i mancats de suport internacional — cas austríac —. D'altra manera i per més preparació anticipada que hagin tingut, la seva deplorable situació geogràfica, la manca de recursos naturals en matèries primes l'escassetat de divises or, els aboca inevitablement al fracàs quan la guerra pren aspectes de durada i les nacions que no la necessiten per a desenvolupar-se econòmicament i política acaben prenent una actitud de dignitat.

Ultimament, els que tenim una cega confiança en el triomf de la Democràcia, hem pogut observar de quina manera i sense massa soroll — només el suficient perquè qui hagi de sentir senti i compregui — s'han anat produint esdeveniments aïllats que formen part del conjunt i deixen entreveure el desenllaç futur del "bluff" feixista.

Itàlia especula amb la necessitat que té Chamberlain de muntar-se una plataforma electoral i usa del xantage del pacte anglo italià per a veure d'obtenir diners.

El Japó, l'última setmana, intentava negociar un emprèstic de 70 milions de dòlars a Wall Street perquè havia esgotat les reserves en la guerra contra Xina.

Alemanya insisteix novament en la vella pretensió de tornar a tenir colònies i no arribant-hi per via directa, influeix en revoltes com la del Brasil per a assegurar-se suports indirectes. Les reserves or del Banc d'Espanya haguessin segurament jugat un futur paper important en el tabler de l'eix Roma-Berlín, si el traïdor Franco hagués triomfat ràpidament a Espanya.

Mentrestant, divendres, a Mulhouse, als nassos de la frontera franco-alemanya, un diputat francès afirmava, en plena Alsàcia, que les colònies franceses donaren en 1914-18, 800.000 soldats combatents i 200.000 treballadors i

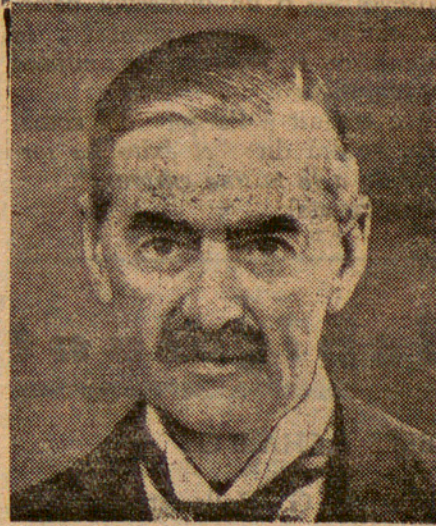
que tot estava preparat i assegurat perquè en cas d'agressió, França tingués, lluitant a casa seva, el triple d'aquestes xifres.

D'altra banda, el franc era consolidat darrerament per Daladier mitjançant l'ajut decidit dels Estats Units i Anglaterra a base de la intel·ligència tripartita i simultàniament 25.000 milions de francs eren repatriats i l'emprèstic de 5.000 milions per a Defensa Nacional cobert amb escreix a les primeres hores de la seva obertura.

Ahir, el Canadà feia pública la seva adhesió a la metròpolis imperial britànica, posant-li a disposició tota la seva indústria, les matèries primes i els recursos naturals. No cal descuidar que de l'altra banda de Detroit — territori canadenc — les factories Ford, General Motors i Chrysler hi tenen llurs fàbriques de producció immensa que han servit sempre per al joc de les negociacions de determinats tractats comercials americans.

Anglaterra de retruc comandava 2000 avions i situava alguns centenars de milions de dòlars al Canadà per a fer front a les primeres necessitats.

Amb tot això, l'Armada britànica, després d'ésser la primera del món, pot comptar amb la francesa que per si sola es tan poderosa com la italiana. Alemanya té 18 vaixells de guerra i no podria sortir de Kiel. Itàlia seria embotellada en el Mediterrani com sardina en barril.

CHAMBERLAIN

Tot això no vol pas dir que la guerra mundial sigui impossible, perquè la colla d'aventurers que avui dia governen Alemanya, possiblement no tinguin altra sortida que la de desfermar el conflicte que vénen predicant i preparant des de fa anys. Això vol dir que nosaltres hem de tenir una exacta visió de la realitat i que no hem de regatejar esforços per a millorar la nostra condició de nació serena, disciplinada, ajustada a les necessitats i a l'ordre del moment internacional, perquè quan soni l'hora de la llibertat total dels pobles que lluiten per la seva independència, ens trobi preparats al nostre lloc de combat i amb la confiança segura de que la victòria final no pot escapar a les democràcies i no pot escapar a la causa legítima que defensa el nostre poble.

El fracàs d'un monument

Llegim a "L'Aube" — periòdic catòlic —, que a Burgos el dia 30 del passat abril havia de quedar closa una subscripció popular per tal d'erigir un monument — no gens menys que un monument! — al funest general Mola.

Havia de quedar closa, hem escrit. Però no hi quedà.

Els organitzadors es trobaren que a l'hora del recompte la guardiola pujava poc: 5.900 pessetes...

Heu vist mai res més irrisori? No us ve a la memòria aquell monument que fa alguns anys, també per subscripció popular, fou projectat a honor d'Angel Guimerà i al qual de ral en ral i de dos rals en dos rals ascendí a una quantitat enorme de pessetes?

Ah! Però en aquell monument hi col·laborava el poble de debò. L'obrera, el dependent, la modisteta, el comerciant honrat, la gent que "sent", la gent que fa grans i immortals els veritables valors.

Mentre que als monuments "imposats"; als monuments erigits a la barbàrie, que volem que hi col·labori? Es a dir, sí... El comerciant desaprensiu que tota la vida ha negociat amb el diner sagrat del poble; el terratinent; el cacic; l'acabalat; el títol nobiliari, tota aquesta fauna de morts que encara van pel món pensant — i que n'estan d'equivocats! — que l'hora de la resurrecció els arribi...

Però el xocant del cas és que en el famós projecte de monument al cretí Mola, ni aquests no hi han fet aportacions. D'ésser així no ascendiria a 5.900 pessetes.

Una de dues: o els rics han quedat més pelats que una mona al costat d'aquests grans "defensors" del capitalisme, o no senten cap mena de simpatia pel que es vol perpetuar en pedra (en pedra picada, segurament).

"L'Aube" — periòdic catòlic, no ho oblideu —, diu també que en vista que s'ha recaptat poc, les "autoritats" faccioses han decidit no cloure la subscripció i provar sort altra vegada. (Com els jugadors.)

Ara, doncs, no ens ha d'estranyar si qualsevol dia llegim que el recaptat ascendeix a cent-mil pessetes. Tocará a amenaça per pesseta, naturalment.

I tampoc no ens ha d'estranyar que sigui llavors quan un "L'Aube" qualsevol — o un qualsevol periòdic catòlic — gosi escriure: "la subscripció ha rebasado la cantidad presupuestada".

Que traduït a l'argot del comediant, voldrà dir: "el éxito ha sorprendido a la misma empresa".

Desgraciats!

Espigolant

WELLS I CHARLOT

Quan H. G. Wells estigué a Hollywood, fou hoste de Charlie Chaplin, que obsequià amb un superb sopar el gran escriptor anglès. A les postres, Cecil B. de Mille, que assistí al banquet, demanà a l'autor de "L'home invisible" que opinés sobre el seu amfitrió. I Wells digué: — Planyo de tot cor Charlie Chaplin. És l'únic home per al qual no existeix Charlòt.

ANGLATERRA, PAIS D'HOMES GRANS

Fracassat com a candidat a la Presidència de la República, Clemenceau va anar-se'n a caçar tigres a l'Índia. A Bombay va rebre'l el virrei Lord Reading, amb el qual es coneixien de quan el darrer havia passat per París, de camí cap als Estats Units, on anava a gestionar un emprèstit franc-anglès.

Clemenceau, durant la conversa, digué al virrei.

— Sabeu que he conegut Chamberlain?

— És un gran home — contestà Lord Reading.

— I Balfour?

Informació general

Teatre Municipal

"LA MILLONA"

Suficientemente criticada y censurada por nosotros "La millona", con motivo de su estreno en Gerona, algo diremos y ampliaremos, no obstante, hoy, con ocasión de su repuesta en escena.

De todo tiene la novela escrita por Suárez de Deza; de todo, como en botica: de novela, de folletín de bajo vuelo, de iniciación de comedia, de cine drama, de la "Madame X" francesa, de la "Mary Dugan" norteamericana y hasta de "La muerte civil", de Giacometti, y en la forma de hacer, nos recuerda a Fernández y González, en lo novelesco, y en la carpintería teatral, hasta a Victoriano Sardou sabe, que de todos se apropia y a todos imita, el melodramaturgo Suárez de Deza para componer su "Millona", apócope de millonaria; es un remozador de lo pasado. Por cierto que tiene escrita una obra con el título de "Escuela de milloanrias". Le ha cobrado apego al adjetivo.

Genoveva es una criatura no humana, sino de bazar, que voluntariamente desea pechar con el tributo de todas las liviandades de la madre no conocida y que, de añadidura, compra un marido, como, hace ya bastante tiempo, Julieta compró un hijo. Genoveva es el absurdo que se viste con galas femeninas. Es una chalada. Y el producto elaborado por el autor — su comedia — algo insubstancial, sin consistencia; porque, en lugar de intentar ser original, quiere parecerse a todos. Y ya lo dijo Benavente y hemos repetido nosotros: Bienaventurados nuestros imitadores porque de ellos serán nuestros defectos.

El juicio oral con que termina la obra, en vista por homicidio, es de lo más pintoresco. Allí todos han perdido el juicio: el oral y el de la sana razón.

Emma Picot derrochó una suma considerable de matices personales para un papel de la más acentuada falsedad. Ana María Noé defendió como pudo lo disparatado del personaje que incorporó. Elisa Hernández, en la horizontal, muy bonita; pero nada más. Consuelo Esplugas, admirable de gesto, como siempre. Joaquín Puyol, muy sobrio; es decir, templado, moderado. Jiménez Sales, con muy buena voluntad, pero como entumecido dentro de la ropa que llevaba. Paco Caballero, un abogado defensor que se lo recomendamos a aquellos que estén para cometer cualquier asesinato.

El público aplaudió, pero sin ruido.

E. MOYRON

Bosch Masgrau J.M.
METGE
TISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1, del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÉFON, 251

— Un altre gran home.
— I Lloyd George.
— Un més gran home.
— Venturós país — afegí amargament Clemenceau — aquell en el qual els homes que el serveixen són qualificats de grans... Digueu-me excel·lència... ¿Hi ha almenys, grans tigres en la vostra jungla?

DEL CARNET

La llar dels distingits esposos Joan Pere Ferrer i Dolores Pujol, propietaris de la coneguda i acreditada casa "Foto-Lux", s'ha vist enjoiada amb el naixement d'una xamosa filla, la qual vingué al món, amb tota felicitat, ahir, a les sis de la tarda.

A les moltes felicitacions que per tal motiu reben els bons amics Pere Ferrer-Pujol, prova palesa de les simpaties que amb llur art indiscutible han sabut captar-se, plau-nos adjuntar-hi la nostra ben cordial.

Que sigui per molts anys.

REMITIT

FRENTE DEL ESTE

A LAS CAMARADAS ANTIFASCISTAS DE GERONA

Salud:

Los camaradas de la columna de Misionamiento de la 144 Brigada Mixta os hacen un llamamiento a todas vosotras, mujeres antifascistas de esta ciudad.

Nos dirigimos a vosotras — como también lo haremos a los talleres y fábricas — para daros a conocer que en esta compañía se ha formado un bloque de Frente Popular de todos los partidos, tanto políticos como sindicales. Esta unión es para llevar a cabo una labor que dentro de poco tiempo haremos pública.

Al formarse este Frente Popular es para que vosotras — todas las mujeres sin distinción de clases ni de partidos — os unáis como nosotros lo hemos hecho en el frente. Con esta unión será cuando aceleraremos la victoria tan deseada por nosotros. Vosotras, trabajando con denuedo y procurando que a los combatientes no les falte nada, asistiendoles además con vuestro trabajo moral y materialmente para as elevar más el estímulo entre ellos, poniendo todas vuestras energías, sin regatear esfuerzo alguno, como se hace en los frentes de lucha.

Esperamos ser correspondidos con estímulo y fraternización y los treinta y dos combatientes de esta unidad os aseguramos que ante los momentos actuales, graves pero no desesperantes, el enemigo no dará ni un solo paso adelante, antes al contrario, sabremos hacerle retroceder hasta su final exterminio para la total independencia de nuestra Patria, por nuestra Libertad y por el Progreso de la Humanidad.

Por el Comité de Enlace: Por la U. G. T., Pedro Grau; por la C. N. T., Enrique Peñas.

Salud y República!
144 Brigada Mixta. 44 División.
Columna de misionamiento. Base 8 C. C. N.º 12.

Militars

INTERESSANT
MOBILITZACIÓ PER A
FORTIFICACIONS I OBRES

El Sots-secretari de Marina ordena que el Decret núm. 73 d'abril darrer pel qual es disposa la mobilització de treballadors pertanyents a les llesves 1922 al 1926, no estableix excepcions de cap mena i per tant deuran considerar-se compresos en la mobilització ordenada i disposicions aclaratòries, també els inscrits a Marina compresos en les esmentades llesves.

El que aquesta Alcaldia fa públic per a coneixement de tots els interessats i a fi de que donguin compliment al Decret de Mobilització, deguent presentar-se a les oficines de reclutament del Batalló d'Obres i Fortificacions, núm. 37, d'aquesta ciutat, situat a la casa núm. 8 de la Plaça de la República.

Nota de la Comandancia Militar de Gerona y sus Comarcas:

Por la presente nota se avisa al Teniente que fué de Intendencia don Juan Butler Suarez, residentne en esta capital y cuyo domicilio particular se ignora, para que se presente en las oficinas de esta Comandancia de las diez a las trece o de las diecisiete a las veinte horas para enterarle de un asunto que le concierne. Gerona, 18 mayoy de 1938.

El Comandante Militar, Bosch.

La nota radiada ayer por orden del Jefe de la Base Naval de Cartagena se entenderá rectificadada en el sentido de que los inscritos en Marina de los reemplazos de 1922, 23 y 24 no deben incorporarse a Obras y Fortificaciones.

El Coronel Comandante Militar.

Notícies

El Comissariat d'Educació Física i Esports de la Generalitat, fa avinent a tots els Alcaldes de Catalunya, que, el termini per a pendre part en el concurs obert per Decret del 17 de març últim per a la construcció o millorament de sis camps d'esports i d'educació física, ha estat ampliat fins el 31 del mes que som, segons ordre de l'Honorable Conseller de Cultura de la Generalitat apareguda al "Diari Oficial" del 7 actual. Com a conseqüència d'aquesta disposició s'admetran les memòries i projectes, fins a la data indicada, a les oficines del Comissariat, Avinguda del 14 d'Abri, número 444, tercer pis.

El ciutadà Josep Vicente, fa entrega a l'Alcaldia d'un carret del Sindicat Agrari i una cèdula personal a nom de Pere Pujol Breix, de 31 anys, natural de Llagostera, d'ofici terrassà, domiciliat a Gaià.

En Pere Julià Coral, soldat del Batalló núm. 20 una clau de motor d'auto.

La Insecció de Vigilància un clauer amb 3 claus i un llaví.

Al Restaurant de l'Estació de M. S. i A. queda dipositada una bicicleta, que fou abandonada durant la nit d'ahir, la que es lliurarà al qui acrediti que li pertany.

Ha estat atès al D. M. per el metge Ricard Ros Simó, Francesc Amic Ferré, de 17 anys, domiciliat a la Plaça de la Independència número 15, tercer, de ferides incises al terç inferior del braç esquerra, produïdes per accident casual.

També ha estat atès Jordi Gol Olivert, de 16 anys, domiciliat carrer de la Rutlla, núm. 122, d'una ferida incisa a la cama dreta, produïda per un gos, el que per ordre de la Sanitat, té que ingressar al Dipòsit Municipal, per a la seva observació.

Fou atesa en el Dispensari Municipal pel metge senyor Ricard Anna Esparraguera Vidal, de 16 anys, domiciliada al carrer de Francesc Ascaso, núm. 4, 4.ª art, d'una erosió a la cuixa esquerra per mort segada d'un gos que pertany a Josep Arbat Faxedas.

Per ordre de la Sanitat, el ca és ingressat al Dipòsit per a seva observació.

—PANTALONERA bona es mana a la Sastreteria Quintana, Plaça de les Castanyes.

En Joaquim Sevilla Roger, d'aquesta ciutat, fa a mans de l'Alcaldia un moneder amb una quantitat en metàl·lic i quelcom per a de dona.

En Lluís Domènec Rodés, domiciliat a la Cort-Reial, núm. 1, moneder amb una quantitat i documents a nom del soldat alpin mon Beugaray, del Batalló de Muntanya Pirenaic, i altres a nom l'estudiant Joan Colomer Pons.

En Julià Ortego, ordenança l'Ajuntament, la tarja de racionament núm. 1.039 a nom d'En Martí, de la Plaça del Molí.

En Jordi Mitjà Torres, domiciliat al carrer de l'Olivo, núm. 8, té una altra tarja, la número 2-777 nom de Gaspar Farró, del carrer Ferreries Velles, núm. 17.

COMARCALS

RIPOLL

Fortia nevada

Fa pocs dies que va nevar copiosament en aquesta comarca, sobretot a Coll de Canes, prop de Vallgona, on la neu tenia un gruix més de deu centímetres.

HABITACIONES

todo confort en

«El Niu d'Or»

Portal de la Barca, núm. 9 - GERONA

TELÉFON 372

AGUA MINERAL NATURAL

VICHY CATALAN

AGUA MINERAL NATURAL

REGISTRO DE MARCA

AGENCIA GENERAL PARA LA DISTRIBUCION EN ESPAÑA

Informació telefònica

Panorama nacional

Han passat dos mesos llargs d'ençà que l'enemic, posant en joc tots els elements, en homes i material, que havien acumulat Itàlia i Alemanya, empenygué la seva violència ofensiva al front d'Aragó. Els seus primers èxits feren brotar en la ment dels rebels, de llurs amos els invasors i de tots els que odien el nostre poble, al·lucinacions de benaurança. Veien ja el triomf a la mà, estrangulades les nostres llibertats, escorxada i repartida la vella pell de toro de la nostra benllogada Espanya. No obstant, els dies que ens donaven de vida es convertiren en setmanes, les setmanes en mesos, i ara, les al·lucinacions alegres dels vencedors s'esvaeixen, i deixen pas a dures disputes entre ells.

La situació militar ja no els sembla tan esperançadora. El nostre Exèrcit ha sabut organitzar la resistència, i el front amenaçat, des del Pirineu a Tortosa, ofereix una línia sòlida i invulnerable, davant la qual s'estavella l'enemic.

Són els mateixos alemanys els qui han de reconèixer el fracàs dels plans que mantenia el feixisme. La revista "Deutsche Wehr", òrgan de l'Estat Major de Hitler, en el seu número del 5 de maig, confessa que la nostra resistència "ha frustrat els plans de Franco". I, referint-se concretament a la lluita al sector Nord del Front de l'Est, afegeix que l'objectiu dels rebels consistia "a separar Catalunya de França, arribant, d'una sola empenta, a la Seu d'Urgell i a Puigcerdà, per tal d'impedir l'ús de l'estació fronterera de Bourg-Madame, però les accions ofensives realitzades amb èxit per les forces republicanes han fet fracassar aquets propòsits, i han imposat una paralització de les operacions".

Aquesta modificació de la situa-

ció militar, reconeguda, com es veu, àdhuc pels qui ens ataquen, ha tingut també la seva repercussió a l'estranger. La veu d'Espanya ha pogut alçar-se a Ginebra, altiva i senyera, flagel·lant les consciències tèrboles, frustant les maquinacions hostils i promovent noves ones d'admiració, entusiasme i simpatia entre tots els pobles — que han de traduir-se en suports cada vegada més eficaços —, perquè el nostre Exèrcit, amb heroisme multiplicat, ha sabut fer carn i sang la consigna del Cap del Govern: Resistir avui per a vèncer demà...

* * *

S'ha resistit bé. I es resistirà millor. La resistència no té un caràcter purament passiu. És la guerra defensiva, que a través de la contenció primer, i del contraatac després, desgasta l'adversari, minva les seves forces i esgota el seu material, implicant-lo de continuar la seva acció ofensiva, i deixant-lo en males condicions per a subortar ulteriors atacs. L'enemic es detura ara perplex davant les nostres línies, i una calma relativa succeeix als fronts les hores turmentoses dels dies passats.

Però aquesta calma té també una extraordinària importància militar que el nostre Exèrcit no desaprofita, perquè té consciència que la seva funció, no consisteix a resistir eternament, sinó a atacar amb garanties de victòria.

Amb aquest esperit de combativitat, de tornar cop per cop, de preparar-se en tots els sentits per a saltar les trinxeres i llançar-se en alluvió incontenible contra els enemics d'Espanya, viu avui el nostre exèrcit a aquestes hores de relativa calma que ell ha imposat als fronts amb la seva serenitat i el seu heroisme.

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

En el front de l'est, les nostres forces han conquerit importants posicions.

Es lluita intensament en els sectors de Llevant, Extremadura i Centre.

Tots els atacs enemics han estat rebutjats produint-los-hi, moltes baixes.

COMUNICAT OFICIAL

EJERCITO DEL ESTE. — En el frente de este Ejército se ha notado hoy alguna mayor actividad que de ordinario.

Nuestras fuerzas, progresando por los barrancos del Infierno y de la Coma, han repasado el pueblo de Bayarri, y cortado, a la altura del kilómetro 90, la carretera Balaguer-Tremp-Llavorsí. Otras unidades del sector de Rubies han llegado a distancia de asalto de Badaull.

En el sector de Camarasa hemos ocupado la cota 331, situada entre las dos presas y la cota 320, situada a kilómetro al Oeste del kilómetro de la carretera Balaguer-Camarasa.

En el frente de Balaguer nuestras tropas han conquistado las cotas 361, 347, 326 y 328 al S. E. de Asentiú.

EJERCITO DE LEVANTE. — Ha continuado el intenso combate en los distintos sectores de este Ejército, luchándose con dureza en la zona de Gudar, donde se rechazaron todos los ataques del enemigo, al que se causó duro quebranto.

También atacaron los facciosos en el sector de Alcalá de la Selva, llevando hasta las proximidades de nuestras trincheras, donde las fuerzas leales, en lucha cuerpo a cuerpo, les obligaron a retroceder, causando-

les más de 250 bajas vistas.

La lucha adquirió caracteres de extraordinaria violencia en las inmediaciones de Villafranca del Cid.

EJERCITO DE EXTREMADURA. — Un ataque enemigo contra nuestras posiciones de Barretón, al S. O. de Madrigalejo, fué rotundamente rechazado.

EJERCITO DEL CENTRO. — En el barrio del Comercio, sector de Carabanchel, fué volada una mina propia, que produjo la explosión por simpatía de otras dos enemigas, causando a los rebeldes bajas vistas.

Los rebeldes atacaron nuestras líneas de El Cardoso de la Sierra y La Hiruela, sector de Somosierra, siendo enérgicamente rechazados.

Durante cerca de tres horas fué ayer intensamente bombardeado el casco urbano de Madrid.

EJERCITO DE ANDALUCIA. — Sin noticias de interés.

AVIACION. — En las primeras horas de hoy, un aparato enemigo intentó bombardear Valencia, siendo ahuyentado por el fuego de nuestros antiaéreos. El avión arrojó su carga en el mar, donde alcanzó al mercante inglés "Penthanes London", que transportaba trigo, originando un incendio en el buque e hiriendo a 3 tripulantes.

Darrera hora

LES ELECCIONS A TXECOSLOVAQUIA

Els partits feixistes han perdut vots en proporció important i la majoria obtinguda pels sudetes no és tan important com esperava Alemanya.

Paris, 23, (5 tarda). — Els resultats de les eleccions municipals demostren que a tot el territori txecoslovac s'ha produït una repulsa popular contra els petits partits i una significativa accentuació cap a l'esquerra.

En tot el territori de Txecoslovàquia els partits feixistes han perdut vots en proporció important, especialment respecte de les eleccions de l'any 1935 a Txecoslovàquia.

El partit autonomista que directa o indirectament ha anat ajudant als alemanys sudetes, ha estat derrotat pel triomf dels eslaus.

En el territori dels sudetes Heinlein ha obtingut la majoria però les ganàncies respecte a les eleccions del 1935 no són tan importants com esperava Alemanya.

SENTENCIA DE PENA DE MORT ANUL·LADA EN VISTA DE REVISIO

Barcelona, 23, (5 tarda). — El Tribunal Especial d'Alta Traïció en

vista de revisió de sentència dictada pel Tribunal Especial de Guàrdia núm. 1, de València, contra Francesc Roig i Joan Romero, que els condemnà a mort, ha acordat l'anul·lació de la sentència dictada per haver-se comprovat que els fets no foren flagrants i ha acordat remetre les diligències judicials corresponents perquè s'instrueixi nou sumari pel procediment ordinari.

SENTENCIES D'ULTIMA PENA

Barcelona, 23, (5 tarda). — Els Tribunals Especials de Guàrdia en les seves darreres actuacions han vist la causa per Alta Traïció i espionatge contra Vicens Roca, Manuel Monzon i Francesc Ramos, els quals han estat condemnats a mort.

També han estat condemnats a la darrera pena Primitiu Migueul Tapias i Alfons Martínez Sánchez.

Igualment s'ha vist la causa pel delicte de traïció contra Modest Plaja, el qual ha estat condemnat a mort.

PER VENDRE CAMISES A PREUS ABUSIUS

Barcelona, 23, (5 tarda). — Ha estat imposada una multa de 25.000 pessetes al responsable de la camiseria "Flotaps" per venda de camises a preus abusius.

LA SITUACIO RESPECTE AL PROBLEMA TXEC ES MENYS IRRITANT

Londres, 23, (5 tarda). — Avui el Govern farà una declaració a la Cambra dels Comuns a propòsit del problema txec i de les negociacions d'ahir.

En els còrcols oficiosos es confirma que la situació és menys tivant i que el Govern anglès ha fet un intent sincer de pacte sense prendre posició a favor d'una o altra part.

AQUEST NÚMERO HA ESTAT VISAT PER LA PRÈVIA CENSURA

NOTES OFICIALS

ADMINISTRACIO DE RENDES PUBLIQUES

La Gaceta de la República, del dia 2 del mes que som, publica una Ordre del Ministeri d'Hisenda disposant:

Primer. — Amb caràcter transitori i en tant duri l'anormalitat produïda per la guerra actual, es consideraran en suspens els preceptes de la Llei i Reglament del Timbre de l'Estat, que es refereixen a la forma de exacció de l'impost, efectuant-se la seva percepció conforme a les normes que l'esmentada disposició estableix.

Segon. — L'impost del Timbre es satisfarà, conforme disposa l'article 2 de la Llei, mitjançant l'empleu del paper o documents en què es trobi estampat, per mitjà de timbres solts i per ingressos a metàl·lic quan no existissin efectes tmbraïts a la venda.

Els documents que amb arreglo a dita disposició s'extinguin en paper comú i en els que el reintegrament tingui de fer-se per ingrés a metàl·lic, seran presentats en les Administracions de Rendes Públiques provincials o en les Oficines liquidadores de l'Impost de Drets reals, segons el lloc on es trobin extesos sia Capital de província o correspongui a algun dels partits judicials existents, on es liquidarà i es farà efectiu l'impost.

Tercer. — Sense perjudici de l'empleu de paper timbrat o timbres solts que actualment es troben a la venda i per la seva utilització indistinta en el reintegrament de documents subjectes al Timbre de l'Estat, seran confectionats per la Fàbrica Nacional del Timbre, nous efectes que es nomenaran timbres generals mòvils de les classes i preus des de la classe 1.a de 300 pesetes a la vintena, de 10 cèntims.

Quart. — El paper de pagaments a l'Estat, mentre durin les actuals circumstàncies, deixarà de confectionar-se i per tant en les multes per infraccions de la Llei del Timbre, o per qualsevol altre jurisdicció o motiu imposades, seran satisfetes, quan en la localitat respectiva no hi hagués paper de pagaments a la venda, mitjançant ingressos a metàl·lic conforme disposa l'Ordre ministerial de 14

d'Abril de 1937 i segons determina la norma tercera de la mateixa.

Cinquè. — Els documents públics que apareixen determinats en el Títol II, Capítol 1.er de la vigent Llei del Timbre, s'extindran en paper comú i serà satisfet el seu reintegrament a que estan subjectes, mitjançant ingressos a metàl·lic quant la quantia de l'impost fos superior a 100 pessetes o manqui totalment paper timbrat o timbres solts per a efectuar el reintegrament del timbre.

El procediment que deu seguir-se per a realitzar l'ingrés a metàl·lic és el que determina l'article 15 de la Llei.

Sisè. — El reintegrament d'expedients administratius que figuren compresos en el Capítol 3.er, Títol II de la Llei, deura emprar-se per cada document un sol timbre mòvil a ésser possible o en altre cas els més pocs possibles de la quantia equivalent a la suma de timbre que parcialment s'utilitzarien en son reintegrament si aquest s'efectués conforme fins aquesta data estava disposat.

Quan es tracti de nòmines, podrà fer-se en metàl·lic l'ingrés del timbre per la totalitat de l'import d'aquest, unint a les mateixes la carta de pagament que s'obtingui sota la responsabilitat que de no fer-ho correspongui exigir als habilitats respectius.

Setè. — En els expedients de matrícules d'alumnes de tota classe de Centres oficials, es consignarà, per caixetí, una nota en la que deura expressar-se: "Reintegrat en metàl·lic l'import dels Drets reals a satisfes en paper de pagaments a l'Estat. Liquidació número... de pessetes... ingressades en metàl·lic segons relació d'aquesta data i carta de pagament o rebut número..."

La suma recaptada diàriament per les Secretaries dels indicats Centres, serà ingressada al següent dia al Treasor si aquests fossin establerts a la Capital de la província o s'ingressaran en l'Oficina liquidadora de l'Impost de Drets reals que correspongui si aquells es trobesin en altres poblacions.

El procediment de reintegrament establert per als expedients administratius, estarà subjecte al pagament del timbre dels documents de Dua-

nes, compresos en el Capítol 4.art, Títol II de la Llei.

Es disposicions vuitena i novena, es refereixen a la "Correspondència Postal i Telegràfica", i als "Rams de Guerra i Marina", "Registre Civil", "Registre de la Propietat", "Eleccions", "Títols", "Diplomes", i similars, aquells en que intervenen les Diputacions provincials (Comisaries Delegades de la Generalitat de Catalunya) i Ajuntaments i tots els que estiguin compresos en els capítols d'actuacions de les distintes jurisdiccions i hauran dites entitats de tenir present dita Ordre ministerial del dia 2 del mes corrent.

Les disposicions 10 i 11 fan referència als llibres de Comerç, actuacions, obligacions i demés valors emittits per empreses mercantils; Biltlets i talons resguard de ferrocarrils i empreses de transport de viatgers i mercaderies; productes envasats, inserció d'anuncis, etc.

Dotzè. — Els documents no esmentats en les presents disposicions, continuaran reintegrant-se en la forma actualment establerta i quan no pugui ésser satisfet l'import per no haver-hi efectes timbrats, podran reintegrar-se per mitjà de segells de correus l'import dels quals sigui igual a la suma del timbre que correspongui.

SE DESEA me cedan medio piso, sitio céntrico, para Despacho de artículos "Sanitarios". Pagaria 125 pesetas mes, con muebles o sin muebles.

Escribir con informes, apartado Correos 43.

Ajuntament

CONSELLERIA MUNICIPAL DE SERVEIS PUBLICS

Departament de Proveïments
A fi d'evitar confusions i mentre no es modifiqui el preu de la farina facilitada per la Direcció General de Proveïments del Govern de la República, aquesta Conselleria es complau en fer públic que el pa continua al preu de 0'95 pessetes el quilo, fins a nova ordre.

Girona, 17 de maig del 1938. — El Conseller, Llorenç Busquets.

Diada del Llibre

15 de Juny del 1938

La Festa del Llibre

Enguany tindrem Festa del Llibre. Ens plau. Hi ha altres festes que res no es perd de deixar-les en suspensió temporal. Però la del Llibre...

El llibre és una de les armes que ens ha d'ajudar a guanyar la guerra i a consolidar la victòria.

Mireu com gràcies a ell — i gràcies a l'interès que en tot moment ha posat la República perquè el nostre no fos un exèrcit al qual hi haguessin ignorants i analfabets — homes vinguts de reconcs de món, homes que només sabien de la carada de l'amo, avui han après a llegir i han pogut adonar-se clarament dels despotismes de què eren objecte per part d'aquell que en sabia massa de llegir, per bé que feia mal ús de les lletres...

El soldat vingut de l'alta muntanya ha après a confegir i ja demana un llibre: un llibre senzill, però tantmateix un llibre. I el mot llibre sempre és plaent d'oír en tots els llavis.

L'altre soldat que ja anà al front coneixent-los a bastament els llibres; ara els demana de bell nou. I unes mans amigues de reraguarda que pensen en el soldat absent, curen de trametre allò que en hores de descans faran feliç el germà nostre...

La guerra haurà portat un més intens amor al llibre. Homes que no havien après a estimar, perquè es sabien estimats dels seus en les hores amables de la llar, quan s'han trobat al parapet — nits llargues, nits silencioses d'hivern — han recordat el llibre elegit el dia abans o moments abans d'entrar al parapet, i han copsat amb emoció tot el que d'instructiu, de bell, de pietós, d'amorós té el llibre que els ha tremolat a les mans en capítols que han fet reviure els records.

Aquest any, a la nostra Festa del Llibre, possiblement no hi haurà molta nova producció degut a explicables motius. Però la ja existent bastarà per a mantenir en les parades amb el cap ben alt totes les Festes del Llibre que siguin.

Començaments de juny... Dies darrers de primavera... Tots els jardins hauran florit i no mancarà més que la florida en el jardí de la Literatura. Ja la tenim. Feu-ne un bon ram al seu moment, i penseu que allà al front hi ha una joventut — fills nostres, germans nostres, amics nostres — que acolliran el present amb una alegria immensa.

X.

El 15 de Juny, Diada del Llibre

En virtut del decret del Govern de la Generalitat, que acordà la celebració per al mes de juny vinent de la Diada del Llibre, s'ha reunit la Comissió Executiva encarregada de la celebració d'aquesta diada i ha decidit que enguany fos el dimecres, dia 15, del vinent mes.

El Secretariat de la Diada del Llibre 1938 ha quedat instal·lat a la Rambla Catalunya, 41, pral., domicili de la Institució de les Lletres Catalanes, on podran adreçar-se tots els que interessen relacionar-s'hi, així com també totes les entitats, corporacions i particulars que organitzin per aquell dia algun acte i els interessos que figuri en el programa oficial.

Es prega també a tots els editors que preparin alguna publicació per sortir, amb motiu de la Diada del Llibre d'enguany, ho comuniquin al Secretariat, per tal de poder incloure els títols de llurs edicions al catàleg que serà imprès i profusament escampat abans d'aquella data, advertint que tenen temps per éser inclosos els títols a la llista oficial, fins el dia 31 del corrent.

LES TARIFES POSTALS PER AL SERVEI INTERNACIONAL

L'Administració principal de Correus de Barcelona, ha fet pública la següent nota:

"Es posa en coneixement del públic en general, per a evitar-li els perjudicis que el curs de la correspondència mal franquejada podria ocasionar-li, que, a partir del primer de l'actual, s'ha posat en vigor per al servei internacional, la següent tarifa:

Cartes, els primers 20 grams, 1'25 pesetes; ídem cada 20 grams més, 0'75 pesetes.

Targetes postals, senzilles, 0'75 pesetes; ídem ídem dobles, 1'50 pesetes.

Papers de negocis fins a 250 grams, 1'25 pesetes; ídem cada 50 grams més, 0'25 pesetes.

Mostres sense valor, fins a 100 grams, 0'50 pesetes; ídem cada 50 grams més, 0'25 pesetes.

Impresos en relleu per a ús de cecs, cada quilo, 0'15 pesetes.

Petits paquets, cada 50 grams, 0'50 pesetes; ídem port mínim, 2'50 pesetes.

Dret de certificat per cada objecte, 1'25 pesetes.

Aquestes tarifes regiran per a la correspondència remesa a l'estranger, excepte per a Amèrica, Portugal, Gibraltar i Filipines, per als quals països seguirà en vigor l'actual. Per a diverses particularitats que puguin interessar al públic es prega consultar a la Secretaria de l'Administració, on li seran donats tota classe de detalls."

SÒCORS ROIG DE CATALUNYA Comitè de Veueria de Girona

Les persones que a continuació s'esmenten sn pregades per tal de que passin pel local del Socors Roig de Catalunya (S. R. I.) Secció Habitualment, Avinguda d'Alvarez de Castro, 3, per tal de recollir paquets procedents de França.

Hores d'oficina: De 10 a 1 del matí i de 4 a 1 de la tarda.

Jaume Palmada, Pujada de Sant Felui, 3.—Joan Juvert, Antic Roca.—Salvador Martínez, Ballesteries, 5.—Vda. Caselles, Ginesta, 9.—Encarnació Soriano Bellaire, 11.—Maria Romanyach, Rambla de la Llibertat.—Josep Bochs, Progrés, 11.—Magatzems Llens, Progrés.—Lluís So-

riano, ospital militar.—Rosa Vdail-Botiñanas.—Danni Nagneh, Hospital Militar, Sala 1.a Llit 493.—Robert Marquet, Costa Roja del Terri.—Manel Garanco, Batalló 20, 1 C.—Ferran Martin, Batalló 20, Plana Major.—Antonia Claveria, Hospital Base, Pavelló 3, Llit 36.—Jesus Arriaran, Secció de Transports de la D.E.C.A.—Flora Basterica, Sagrada Família.—Maria Ribes, Jaume I, 28.—Maria Miralles, Lorenzana, 2.—Domingo Pérez, Agnet de Policia Marítima.—Jaume Oliveir, Nort, 8.—Manuel Lamuà, Vista Alegre.—Antonio Lomero, Preventori Judicial.—Anita Ponts, Salvador Seguí.—Maria Falgueras, Ciutadans, 13.—Dolors Batet, c. Sirbal.—Diego Fernández, Perill, 6.—Joan Batlle, Carme, 109.—Josep Basagaa, Hospital, Llit 115.—Reyes Garcia, Caserna de la D.E.C.A.—Domingo Vilallonga, Hotel del Centro.—Ramon Casademont, Santa Clara, 3.—Maria Ciurana, Rambla de la Llibertat, 30.—Maria Cam, Forsa, 2.—Josep Pedrola, Jardiner de la Devesa.—i Seraffi Ponce, Pavo.

—ES VEN màquina pastar "Hispania", tipus I. A. i motor 1 HP. 1.400 K. P. M. 220 volts.—Raó en aquesta Administració.

DONES DE CATALUNYA

Dona conscient i antifeixista; es un deure imposat pels moments que travessa la nostra terra, el d'agrupar-nos totes les antifeixistes per combatre, unides, als enemics nostres que són els enemics de tot el poble.

Darwinisme hitle-rià

Una revista "racista" — Archiv für Biologie und Rassengesellschaft — òrgan de combat del partit nacional-socialista, publicà en el seu volum 30 (1836), un article sobre "La utilitat dels bombardeigs aeris des del punt de mira de la selecció racial i de la higiene social", l'autor del qual és un general de la Reichswehr.

"Són — diu — els barris més densos de població els que més hauran de sofrir. Puig que aquests barris són habitats per gent pobre, que no han reeixit en la vida dels hereditats de la comunitat que, d'aquesta manera, en seran separats. D'altra banda, l'explosió dels grans enginyers, d'una tona o més de pes, ultra la mort que hauran sembrat, provocarà inevitablement nombrosos casos de folia. Les persones el sistema nerviós de les quals és feble no podran suportar el cop. D'aquesta manera el bombardeig ens ajudarà a descobrir els neurastènics i a separar-los de la vida social. Una vegada descoberts aquests malalts, no restarà a fer més que l'esterilització de llurs progenitors, la qual cosa assegurarà la selecció de la raça..."

El periòdic francès del qual hem traduït el que precedeix, fa aquest comentari:

"Resta, encara, una altra cosa. Resta a les autoritats de Barcelona i València el deure evident d'adreçar llurs regraciaments a Hitler i Mussolini".

COMPTOIR DE CHANGE & LOTERIES

(CANVI DE MONEDES I LOTERIES)

Gerent: Francesc Puigoriol Auguet

CERBÈRE

PASSEIG SADI CARNOT, 2 — TELÈFON, 2

SUCURSALS EN DIFERENTS PUNTS DE FRANÇA